

Świętej Rodziny (C)

Tekst Ewangelii (Łk 2,41-52): Rodzice Jego chodzili co roku do Jerozolimy na Święto Paschy. Gdy miał lat dwanaście, udali się tam zwyczajem świątecznym. Kiedy wracali po skończonych uroczystościach, został Jezus w Jerozolimie, a tego nie zauważyli Jego Rodzice. Przypuszczając, że jest w towarzystwie pątników, uszli dzień drogi i szukali Go wśród krewnych i znajomych. Gdy Go nie znaleźli, wrócili do Jerozolimy szukając Go.

Dopiero po trzech dniach odnaleźli Go w świątyni, gdzie siedział między nauczycielami, przysłuchiwał się im i zadawał pytania. Wszyscy zaś, którzy Go słuchali, byli zdumieni bystrością Jego umysłu i odpowiedziami. Na ten widok zdziwili się bardzo, a Jego Matka rzekła do Niego: «Synu, czemuś nam to uczynił? Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie». Lecz On im odpowiedział: «Czemuście Mnie szukali? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?» Oni jednak nie zrozumieli tego, co im powiedział.

Potem poszedł z nimi i wrócił do Nazaretu; i był im poddany. A Matka Jego chowała wiernie wszystkie te wspomnienia w swym sercu. Jezus zaś czynił postępy w mądrości, w latach i w łasce u Boga i u ludzi.

«Odnale?li Go w ?wi?tyni, gdzie siedzia? mi?dzy nauczycielami, (...) byli zdumieni bystro?ci? Jego umys?u»

Rev. D. Joan Ant. MATEO i García
(Trep, Lleida, Hiszpania)

Dzisiaj rozważamy kontynuację Tajemnicy Wcielenia w wydarzeniach włączenia się Syna Bożego do wspólnoty ludzkiej, rodzinnej i w wychowaniu Jezusa przez Józefa i Maryję. Zgodnie z tym, co głosi Ewangelia, «Jezus czynił postępy w mądrości, w latach i w łasce u Boga i u ludzi» (Łk 2,52).

Księga Syracha przypomina, że «Pan uczcił ojca przez dzieci, a prawa matki nad synami utwierdził» (Syr 3,2). Jezus ma dwanaście lat i przejawia dobre wychowanie, jakie otrzymał w rodzinie z Nazaretu. Mądrość, jaką bez wątpienia posiada Pan Jezus, jest działaniem Ducha Świętego, lecz jest to także skutek niezaprzeczalnej zdolności wychowania przez Józefa i Maryję. Troska Maryi i Józefa skupia się na roli wychowawczej i towarzyszeniu z miłością Jezusowi.

Nie potrzeba wielkich analiz, aby dostrzec dzisiaj, że bardziej niż kiedykolwiek rodzina powinna z mocą wypełniać wychowawczą misję, którą powierzył nam Bóg. Wychowywać to znaczy wprowadzać w rzeczywistość i może to czynić tylko ten, kto ma prawdziwe poczucie rzeczywistości. Chrześcijańscy ojcowie i matki powinni wychowanie opierać na Chrystusie, który jest źródłem wszelkiej świadomości i mądrości.

Trudno jest wypełnić deficyty wychowania przez dom. Wszystko to, czego nie nauczymy się w rodzinie, nie da się zdobyć poza domem lub jest to okupione wielkim trudem. Jezus żył i wzrastał w naturalnym środowisku rodziny z Nazaretu, w którym cnoty Józefa i Maryi wypełniały się na co dzień: duch służenia Bogu i ludziom, miłosierdzie, umiowanie dobrej pracy, troska jednych o drugich, delikatność, szacunek, strach przed grzechem... Dzieci potrzebują przykładu dla dobrego chrześcijańskiego rozwoju, potrzebują świadków, i jeśli są to rodzice, dzieci te są wyjątkowo obdarowane.

Dzisiaj koniecznie musimy szukać mądrości Chrystusa, by nieść ją do naszych rodzin. Starożytny pisarz Orygenes w komentarzu do dzisiejszej Ewangelii powiedział, że ten, kto szuka Chrystusa powinien to czynić nie przy okazji, niechęć, jak czynią ci, którzy naprawdę nigdy Go nie spotkają. Trzeba Go szukać z "niepokojem", wielkim pragnieniem, takim jakie mieli Józef i Maryja.

My?li na dzisiejsz? Ewangelii?

- «Jakże pragniemy by odnowiło się w nas i umocniło umiowanie ciszy, tego wspaniałego i koniecznego przymiotu ducha. —Ciszo Nazaretu, naucz nas wewnętrznego skupienia i wejrzenia w siebie» (Święty Paweł VI)
- «Pan w pcorze przyszedł na świat. Dorastał jak normalne dziecko, przeszedł próbę pracy, a nawet próbę krzyża. Na końcu zmartwychwstał. Pan uczy nas, że nie wszystko w życiu jest magiczne, że triumfalizm nie jest chrześcijański.» (Franciszek)
- «Przez większą część swego życia Jezus dzielił sytuację ogromnej większości ludzi: było to codzienne życie bez widocznej wielkości, życie z pracy rąk, żydowskie życie religijne poddane Prawu Bożemu, życie we wspólnocie. O całym tym okresie zostało nam objawione, że Jezus był "poddany" swoim rodzicom oraz że "czynił postępy w mądrości, w latach i w łasce u Boga i u ludzi" (Łk 2,51-52)» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 531)